

מ"ת 33243/03/15 - מדינת ישראל נגד פראס משאהרה

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 33243-03-15 מדינת ישראל נ' משאהרה(עציר)
תיק חיצוני: 5661792014

בפני	כב' השופט אביטל חן
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	פראס משאהרה

החלטה

בפני בקשה לקביעת תנאי שחרור עד תום ההליכים בעניינו של המשיב.

המשיב נעצר ביום 10/3/15 בגין חשד למעורבות בביצוע עבירות התפרצות לצורך ביצוע גניבה, החזקת נכס חשוד כגנוב וקשירת קשר לביצוע פשע.

העבירות בוצעו על פי הטענה ביום 17/12/14, יחד עם שני אחרים.

ביום 10/3/15 הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצרו של המשיב ב 7 ימים. הבקשה נדחתה, בעיקר על רקע השהוי שבין ביצוע העבירה הנטענת, למועד מעצרו של המשיב. בית המשפט השלום הורה על שחרורו של המשיב בתנאים, (ראו החלטת כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא במ"י 21781-03-15).

ערר שהגישה המבקשת לבית המשפט המחוזי ביום 11/3/15 על ההחלטה לשחרר את המשיב נדחתה על ידי בית המשפט המחוזי, אך עם זאת הורה בית המשפט המחוזי על הגדלת סכום הפיקדון ל-10,000 ש"ח. (עמ"י 24431-03-15 כב' השופטת בזק רפפורט).

המשיב עמד בתנאים ושחרר למעצר בית.

עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להארכת תנאי מעצר הבית עד תום ההליכים.

בית משפט השלום בהרכבו הנוכחי החליט, בשלב הראשון בהסכמה, להורות על הותרת תנאי השיחרור שנקבעו בבית המשפט המחוזי, והורה לשירות המבחן לערוך תסקיר בעניינו של המשיב.

שירות המבחן הגיש בקשה לדחיית הכנת התסקיר עד ליום 14/4/15 בשל עומס וקושי להגיש תסקיר למועד הנדרש.

הבקשה שבפני היא להורות על שינוי תנאי מעצר הבית, כך שיתאפשר למשיב, אב לשניים ומפרנס יחיד במשפחתו, לצאת לעבודה, וזאת טרם הגשת תסקיר שירות המבחן.

מדיון שהתקיים בפני ביום 24/3/15 בתיק שבכותרת עולה כי אין מחלוקת בין הצדדים בשאלת קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, לפחות לצרכי אותו דיון.

טוען ב"כ המשיב כי חלקו של המשיב באירוע, היותו נעדר עבר פלילי, גילו הצעיר ונסיבות ביצוע העבירות המיוחסות, מצדיקים ביטול תנאי מעצר הבית לאלתר או לכל היותר מתאימים לקביעת מעצר בית לילי בלבד.

מנגד, טענה המבקשת כי טענותיו אלו של המשיב עמדו בפני בית המשפט המחוזי ואין בית משפט זה משמש ערכאת ערעור על ההחלטה האמורה.

עיינתי בחומר הראיות בתיק שבפני, ובהחלטות בתי המשפט בתיק מעצר הימים, ובהחלטה בערר.

חומר הראיות נבחן על ידי בית המשפט השלום ולאחר מכן ע"י בית המשפט המחוזי, תוך מתן הדעת לכך כי מדובר בעבירות רכוש אשר בוצעו זמן רב יחסית טרם היעצרו של המשיב, כאשר לא הוכח כי בזמן שחלף ממועד ביצוע העבירה בוצעו ניסיונות לאתרו, דבר אשר יכול ללמד על מסוכנות לא גבוהה אותה יחסה לכאורה המשטרה למשיב.

שתי ההחלטות הקודמות ניתנו בהתייחס למעצרי ימים, כאשר עילות המעצר אינן בהכרח זהות, והשיקול הנדרש היום לעניין השתת מיגבלות עד תום ההליכים שונה במהותו, ומצריך התייחסות לפגיעה ארוכה ומתמשכת בחופש התנועה, וביכולתו של המשיב לכלכל את ביתו.

העבירות המיוחסות למשיב אינן עבירות קלות, ובוצעו לכאורה עם אחרים לאחר תכנון. יש לקבוע כי מעשיו הליכאוריים של המשיב מעלים חשש למסוכנות ממשית, למרות היותן עבירות רכוש.

בנוסף יש להעניק משקל משמעותי לעברו הפלילי המכביד של המשיב והכולל הרשעה קודמת שעניינה חבלה כשהעברין מזוין ופציעה, ובנוסף הרשעה בעבירת סיון חיי אדם בנתיב תחבורה ציבורי. המשיב ריצה תקופת מאסר בת שנתיים.

לאחר עיון בחומר הראיות, שקלול חומרת העבירה המיוחסת למשיב, נסיבותיו האישיות, העדר עברו הפלילי, ורמת המסוכנות הנשקפת לכאורה ממנו בנסיבות הענין, סבור אני כי יש לבחון את הבקשה לשינוי תנאי השחרור לאחר הגשת תסקיר מטעם שירות המבחן.

בנסיבות הענין יעמדו תנאי השיחרור שנקבעו בעינם עד להחלטה אחרת.

קובע לדיון ביום 15/4/15 בשעה 12.30.

ניתנה היום, ט' ניסן תשע"ה, 29 מרץ 2015, בנוכחות הצדדים.